

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2024

Núm. 22

Presidència de la Sra. Maite Torrent i Pallicer

Sessió celebrada dia 2 de maig de 2024

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 1079/24**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a convocatòria immediata del Consell LGTBI de les Illes Balears. 268
- 2) **RGE núm. 1202/24**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a impuls de línies d'ajuts per a la instal·lació d'ascensors. 270
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Sí, presidenta, Ares Fernández substitueix Pilar Costa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

Sí, Àlex Pitaluga substitueix Omar Lamin.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Maria Ramon substitueix Marta Carrió.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Manuela Cañadas sustituye a Agustín Buades.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, beníssim. L'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 1079 i 1202/24.

1) Proposició no de llei RGE núm. 1079/24, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a convocatòria immediata del Consell LGTBI de les Illes Balears.

En primer lloc passam al debat de la proposició no de llei RGE núm. 1079/24, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a convocatòria immediata del Consell LGTBI de les Illes Balears. Per a la defensa, per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Fernández, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Moltes gràcies, presidenta. Bé, jo intentaré ser breu en l'exposició, perquè hem debatut no fa gaire iniciatives semblants a aquesta, pel fons que té. Nosaltres vàrem presentar aquesta proposició no de llei el mes de gener d'enguany, precisament perquè no s'havia efectuat la convocatòria del Consell LGTBI i havíem tengut un compromís del Govern de convocar-lo just abans de finalitzar l'any.

Ho he dit ja un parell de vegades, i crec que és important recordar -ho, que en els darrers anys, en els darrers 15-20 anys, s'ha viscut un avanç legislatiu polític i social, avanç molt important respecte de la garantia dels drets de les persones LGTBI, i jo crec que això ens fa sentir, almenys al meu grup parlamentari, ens fa sentir com a un orgull de país important i de comunitat autònoma també, per ser un país molt més amable, per fer un país molt més tolerant i molt més lliure, això no lleva ara que quedi molt de camí per recórrer a nivell legislatiu, però també a nivell social. Continuen havent avui en

dia discriminacions cap a les persones LGTBI, continuen havent avui en dia agressions cap a les persones LGTBI, i no fa gaire vaig poder donar en aquesta seu parlamentària unes dades que eren complicades, de suïcidis de persones LGTBI, es llevaven la vida al voltant de 50 persones LGTBI per matèria de discriminació a l'any en aquest país. S'havien incrementat les denúncies en els darrers anys de forma important, gràcies també que... la part positiva és que la gent percep que les administracions han de respondre i que poden respondre i que, per tant, es denuncia més, així i tot es preveu que el 80% de les agressions no es denunciïn.

Per tant, aquí tenim un repte col·lectiu important, com a responsables públics i com a administracions, per donar-hi resposta. De fet, hi ha unes dades del Ministeri d'Igualtat que es van publicar, que hi ha hagut prop de quasi 300.000 persones que han estat agredides els darrers 5 anys que han presentat qualche denúncia en aquest sentit, la qual cosa són nombres crec que importants.

Ja els dic, es fa difícil encara avui dia, llevat que la meua generació, per exemple, ha viscut un entorn molt més segur, molt més tolerant, però així i tot, com ja he dit alguna vegada, així i tot es fa difícil encara avui dia ser com ets i anar, per exemple, pel carrer de la mà amb la teva parella sense mirar de reüll, encara a dia d'avui això és una realitat. Per tant, crec que la política es tracta sobretot de mirar cap endavant, de no ser conformistes i de consolidar aquests drets i de conquerir-ne de nous i sobretot d'eliminar les discriminacions.

En definitiva, aquest Consell LGTBI es va crear l'any 2016, per la Llei de garantia dels drets de les persones LGTBI, va tenir un decret que el va desenvolupar, i jo crec que sobretot el que defineix el consell és la paraula "eina" o "instrument", eina, de visibilització, que és imprescindible en les polítiques d'igualtat i de no discriminació; i instrument, també, de cooperació i d'estudi de les administracions amb la societat civil a l'hora de desenvolupar polítiques LGTBI, que, en definitiva, això vol dir que no hauríem de fer polítiques LGTBI sense les persones que formen part del col·lectiu LGTBI i sense les professionals que fan feina cada dia des de les entitats en aquest sentit.

Per això presentam aquesta proposició no de llei, que parla de consolidar i d'impulsar el Consell LGTBI com el que és, com aquest òrgan de participació, en què demanam que s'asseguri la participació del Consell LGTBI a l'hora de desenvolupar aquestes polítiques públiques. I en el primer punt, sí que plantejaria a la comissió una autoesmena, una modificació dels seus termes, perquè aquí demanàvem "convocar de forma immediata el Consell LGTBI", però ja s'ha convocat, ja s'ha celebrat i ens hem posat a fer feina en aquest sentit.

Per tant, plantejaríem una modificació que quedaria en els termes següents -crec que els grups parlamentaris tenen el text concret-, però és: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a convocar regularment el Consell LGTBI de les Illes Balears, d'acord amb la normativa vigent, en particular el Decret 9/2017, de 24 de febrer, de regulació del Consell LGTBI." Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fernández. Torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari VOX, faran ús de la paraula? D'acord. Sra. Cañadas, té la paraula.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. Le había dicho que no iba a intervenir porque sustituyo a Agustín Buades y, por supuesto, no me ha dado tiempo de preparar esta comisión. Pero sí que quiero decir que, desde el Grupo Parlamentario VOX, vamos a votar que no, porque consideramos que ningún colectivo, y menos el LGTBI, tiene que ser diferente, para nosotros son personas exactamente iguales que todas y todas las personas tenemos problemas, pero no queremos colectivizar a ningún colectivo, y mucho menos a este colectivo LGTB. No porque no estemos en contra de su sufrimiento, ni ninguna de estas cosas que ha dicho el Sr. Fernández, que, por supuesto, nos solidarizamos con todos, pero no voy a hacer la exposición de VOX porque, evidentemente, no la he preparado, pero sí decir que no consideramos que sea un colectivo que tenga que estar colectivizado, ni este ni otros muchos.

Pero, bueno, mi voto a ser en contra y quería justificarlo.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sra. Cañadas. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Ramon, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Moltes gràcies, presidenta. Primer de tot, vull manifestar el nostre vot favorable a aquesta proposició no de llei. També ens ve bé la modificació adient del primer punt, atesa la convocatòria, crec que és important remarcar que es convoqui regularment, i és important.

I, com deia el Sr. Fernández, crec que aquests darrers anys s'ha avançat molt legislativament, políticament o socialment també, però queda molta feina per fer i, sobretot, per visibilitzar el col·lectiu LGTBI, la feina que s'ha fet, però sobretot les reivindicacions que s'han posat a la societat perquè tothom es pugui sensibilitzar amb aquest col·lectiu.

Evidentment, el Consell LGTBI, com deia també el Sr. Fernández, és una eina fonamental per a aquesta construcció d'una societat inclusiva, respectuosa, però sobretot també que sigui justa amb totes les persones, perquè és fonamental, i sobretot les institucions ens hem de sentir interpel·lades quan parlem que es consolidin drets socials, però sobretot que se segueixi treballant perquè aquests puguin créixer i, com dèiem abans, que arribem a ser una societat amb plena igualtat. Perquè no hem d'obviar que segueix havent-hi discriminacions, segueix havent-hi agressions i és la nostra tasca sensibilitzar i prevenir totes aquestes conductes cap a aquest col·lectiu.

Jo, a posta vaig escoltar la intervenció del Sr. Fernández a una comissió, a la Comissió d'Esports, que parlava o que versava aquella proposició no de llei de la discriminació que també pateix aquest col·lectiu en el món de l'esport, i al capdavant ara debatem aquesta proposició no de llei a Assumptes Socials.

I aquest consell el que ha de pretendre és que, juntament amb la societat civil, que és imprescindible, puguem de manera transversal minvar, evitar i prevenir totes aquestes qüestions negatives, combatre les agressions, combatre les discriminacions a qualsevol àmbit del nostre dia a dia, perquè, al final, el que hem d'intentar és obrir cap a la societat, que la societat vegi, que la societat compregui i entengui i se solidaritzi i camini cap a noves maneres de ser, estimar i viure amb total llibertat, però sobretot amb ple dret.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Ramon. El Grup Parlamentari Mixt no ha vingut, per tant, no, podrà participar. I pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Cañellas, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CAÑELLAS I MARTÍN:

Moltes gràcies, presidenta, diputades, diputats, molt bona tarda a tots. Avui tornam tractar un tema que, per desgràcia, està, o també per ventura, depèn de com es miri, està a l'ordre del dia i és el del col·lectiu LGTBI i la reivindicació dels seus drets, entesos aquests com el respecte i la no discriminació basats en l'orientació sexual o en la identitat de gènere, així com les agressions totalment injustificades envers d'aquestes persones.

Compartesc, o compartim, l'argument de l'exposició de motius del Partit Socialista i el que ha dit la Sra. Ramon també, l'administració pública ha de desenvolupar a nivell legislatiu, que, com bé ha comentat el Sr. Fernández, ja hem tengut o hem vist aquest avanç a nivell legislatiu. El tema de les denúncies que han incrementat té una doble lectura, com bé hem comentat també, és positiu perquè la gent ja no té aquella por de poder denunciar qualsevol agressió o discriminació, però sí que és ver que a la vegada ens dóna una dada o ens dóna dades que això encara no s'ha combatut, aquesta lluita per la discriminació.

Pensam que l'administració, com bé han comentat vostès també, ha de demostrar aquest suport al col·lectiu, ho pot fer de manera transversal, com bé ha comentat la Sra. Ramon, hi estic totalment d'acord, a través de l'administració, però, per exemple, a l'àmbit educatiu, amb campanyes de conscienciació a les escoles o als centres educatius es pot conscienciar de moltes maneres i és una via primera, com aquell que diu, per poder treballar aquest aspecte, i sense delegar totalment, però també, en parlar de l'educatiu, les famílies també juguen un paper pensam que molt fonamental, perquè és el debat que sempre tenim, si a l'escola ensenyam, però a casa aquest ensenyament no va acompanyat, queda en paper banyat tota la feina que fa l'administració. Ja ho he dit, amb campanyes de

conscienciació potser, com bé ha dit el Sr. Fernández, una eina i un instrument molt important.

Bé, avançar-los, òbviament, que estam a favor i els votarem a favor de tots els punts.

I només per acabar, la presidenta Prohens ja ho vaig dir, quan va presentar el seu programa de govern amb més de 500 propostes centrades en les persones, però avui em vull tornar fer ressò de les seves paraules, ella sempre diu que, i a més fa molta estona, que tothom resi a qui vulgui, que pensi com vulgui i, el més important, que tothom estimi a qui vulgui. I jo afegiré, per acabar, que tant de bo! arribi el dia que no haguem de celebrar ni el Dia de l'Orgull, ni que aquest col·lectiu se senti discriminat ni agredit perquè voldrà dir que com a societat hem fet una passa gran i hem avançat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Cañellas. Té la paraula per contradiccions el grup proponent, per un temps màxim de cinc minuts, Sr. Fernández té la paraula.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Gràcies, presidenta, no l'esgotaré, evidentment. Vull donar les gràcies als grups parlamentaris que donaran suport a la proposició no de llei, compartesc totalment l'exposició, tant de la Sra. Cañellas com de la Sra. Ramon i, com sempre, agrair aquest suport.

Respecte de la Sra. Cañadas, evidentment no em sorprèn que no donin suport perquè hem tengut alguns debat respecte d'això, i, per tant, no reiteraré una altra vegada, ni eternitzaré el mateix debat, però crec que la proposició no de llei és clara, és senzilla, és directa, i pens que no es tracta d'una qüestió de col·lectivitzar, no és col·lectivitzar, no és separar, no és dividir, es una qüestió de treballar amb dades específiques d'identificar discriminacions, d'identificar agressions, perquè són molt particulars, no són les mateixes, la discriminació o les agressions que puguem patir les persones LGTBI en un context determinat, a l'escola, quan les patim, són molt diferents de les que pot patir un altre nin o una altra nina, són molt particulars i, per tant, necessiten, que crec que és una qüestió ben lògica, d'un abordatge més precís, de polítiques més precises perquè no abasten les mateixes eines.

I, al final, les dades les demostren i, probablement, vostès coneixen al seu voltant persones que són LGTBI, familiars, amics i, per tant, els ho demanin, els ho demanin si han patit o no discriminacions, si han passat por o no, si els han agredit o no, perquè que, al final, tinguem que gairebé el 40% de les persones LGTBI d'aquest país hagin patit, el 40%, ja no qualque situació incòmoda, sinó qüestions d'assetjament o d'agressions, no passa al 40% de la població. Evidentment, aquí hi ha una qüestió i una problemàtica evident.

Jo convid la Sra. Cañadas, ara que és portaveu de VOX, que participi en el Consell LGTBI, que hi enviïn qualque persona, encara que sigui per provar-ho, perquè vull dir, hi som la resta

de grups parlamentaris, és un entorn molt positiu, molt participatiu, molt obert, molt transversal i ja veuran que també podran aportar coses molt positives.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fernández. Acabat el debat, passam a votar la Proposició no de llei RGE núm. 1079/24.

Bé, en el punt número 1, estam tots d'acord amb la modificació, amb l'autoesmena que ha fet el Partit Socialista, tothom d'acord amb l'autoesmena? Molt bé.

Així que, passam a votar. Ja.

10 vots a favor, 1 vot en contra.

11 vots, és que som 11...

(Remor de veus)

... sí, és que falta Pedro i falta Joana, per exemple. Ja està idò, 10 vots a favor i 1 vot en contra.

Així queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 1079/24.

2) Proposició no de llei RGE núm. 1202/24, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a impuls de línies d'ajuts per a la instal·lació d'ascensors.

A continuació passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 1202/24, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a impuls de línies d'ajuts per a instal·lacions d'ascensors. Per a la seva defensa, pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Cano, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, presidenta. Segons dades de l'Institut Nacional d'Estadística, quasi la meitat de les famílies, parlen d'un 48% de les Illes Balears, viuen a pisos que no tenen ascensors; parlem sobretot de pisos a zones que es varen construir i es varen desenvolupar abans dels setanta, entre els seixanta i els setanta, particularment per a treballadors i treballadores de l'hostaleria, i que en aquests moments ens trobam que aquesta població ha envellit. Així que un 40% de les finques que es varen aixecar abans dels setanta, no compten amb aquest tipus d'equipament.

A nivell sociològic, el 20% de les llars de les nostres illes tenen alguna persona amb discapacitat a l'habitatge i són moltes les barreres que dificulten la vida plena d'aquestes persones per fer activitats diàries i quotidianes.

Aquesta combinació d'una societat cada vegada més envellida, amb més esperança de vida, i més necessitats de promoció de l'autonomia personal, en una societat, a més, que cada vegada vol envellir més a ca seva, amb unes bones condicions, amb uns bons serveis domiciliaris, per ser més

autònoms i més independents, però si això s'uneix a una mancança de determinats recursos, com pot ser un elevador o un ascensor en matèria d'accessibilitat, doncs això té unes implicacions importants des del punt de vista social, però també per a la salut mental i i física.

Hi ha gent gran i persones amb discapacitat que viuen a comunitats sense ascensor i estan, permeti'm aquesta metàfora, enterrades en vida a ca seva, sense fer vida social i sense tenir cap tipus de relació i dependent sobretot dels familiars o d'altres persones, entitats, com, per exemple, Creu Roja, amb un programa que tenen per poder disposar d'una compra o de medicaments o determinats serveis o prestacions, i no poden sortir i depenen de tota aquesta solidaritat d'entitats i institucions per poder sortir de ca seva.

És fonamental que hi hagi uns mínims estàndards de qualitat en el conjunt de totes les Illes Balears per garantir la cohesió social i el benestar de les persones que tenen problemes de mobilitat, de dependència, o alguna discapacitat que els impedeix poder tenir aquesta mobilitat que els donen els ascensors, i el que veiem és una gran disparitat d'ajuts en les diferents institucions de la nostra comunitat: hi ha ajuntaments, com el de Calvià, que sí que han apostat per impulsar línies de subvencions per impulsar aquests ascensors en els edificis antics i on hi ha persones que tenen aquesta problemàtica, però també hi ha altres ajuntaments on no existeix aquesta possibilitat, hi ha una disparitat, idò, de criteris i una inequitat respecte dels ciutadans i ciutadanes, sobretot dels que es troben en una situació de dependència, són persones grans.

Per això el que presentem són quatre propostes d'acord. La primera és instar que el Govern de les Illes Balears impulsi una línia d'ajuts per poder instal·lar aquests ascensors i elevadors en edificis o habitatges que no en disposin, i així millorar l'accessibilitat universal a la comunitat. Això és un dels objectius prioritaris de la Llei d'accessibilitat universal que s'ha de desenvolupar.

Després també volen instar el Govern de les Illes Balears a impulsar una línia d'ajuts que estiguin adreçats, en aquest cas, als consells i ajuntaments, per poder fer aquestes adaptacions als espais públics. Si bé la primera és, en general, per als ciutadans, aquesta segona seria més específica per a edificis públics comunitaris, amb la instal·lació d'aquests recursos en edificis, per tal de millorar-ne l'accessibilitat.

Després, la tercera, és instar el Govern a reforçar programes socials d'atenció a les persones grans amb dificultats de mobilitat i persones amb discapacitat, per millorar la seva autonomia personal i poder desenvolupar el seu projecte vital, amb la màxima independència, en fer possible les tasques del dia a dia i millorar el seu benestar físic i mental.

I la darrera, instar el Govern a reforçar les convocatòries per tal d'adaptar els llars a les necessitats de mobilitat reduïda de la població.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Cano. El Grup Parlamentari MÉS per Mallorca ha presentat les esmenes RGE núm. 6021 i 6022/24. Per a la seva defensa té la paraula la Sra. Ramon, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Moltes gràcies, presidenta. En llegir aquesta proposició no de llei i ho dic, de vegades hi ha coses que quan les preparam ens sorprenen, i en aquest cas, quan he llegit que gairebé el 50% de les persones que viuen a pisos a les Illes Balears no té ascensor, és clar, és una dada que si més no impacte, sobretot crec que tenint en compte diversos factors, i la Sra. Cano els explicava: un és l'antiguitat dels immobles, dels pisos, al cap davall supòs que en aquell moment es feien pisos i no es tenien en compte coses que ara sí que tenim en compte, perquè tenim una legislació que ens marca com hem de fer els pisos; supòs que perquè tampoc no hi havia un percentatge tan gran de població que ho necessitàs; però també que l'esperança de vida és molt més llarga i, al capdavall, les persones que viuen en aquests pisos estaran molts més anys en aquests pisos si no hi donam almanco un suport per poder tenir unes facilitats o unes millores.

I és veritat que el preocupa és que hi ha molta gent que tal vegada fa molta estona que no baixa al carrer, i no baixes al carrer, no et socialitzes, no te toca el sol i, si tots recordam els moments que vàrem estar tancats, que veiem que a qualche moment sí que podríem sortir i teníem com un horitzó, no sabíem en aquell moment quan seria, però sabíem que qualche dia podríem sortir, aquesta gent, possiblement, si no és per mor de les entitats voluntàries que fan aquest reforç, o que ajuden a sortir a passejar, a sortir que els toqui el sol, o simplement a socialitzar i que puguin tenir una persona que els acompanya, és molt trist. I en aquest sentit, crec que és important també que des de les administracions puguem, en la mesura que també es pugui, adaptar aquestes necessitats i ajudar, ja sigui amb algun tipus d'ajuda, subvencions o, si més no, reorientar la manera com puguin passar el temps i envellir de la millor manera.

Nosaltres presentàvem, hem presentat dues esmenes, la meva companya, la Sra. Carrió, al punt 2, sí que demanam o posam que "s'insti a totes les administracions públiques", si més no tant les del Govern, del consell o dels ajuntaments fins on puguin arribar cadascun.

I al punt 3 remarcam que, ja que s'insti el Govern de les Illes Balears, que les persones grans amb dificultats de mobilitat que es trobin en situació de dependència, que és qui en aquest cas el Govern té la competència en les persones amb dependència.

I aquestes són les nostres esmenes i esperem que tiri endavant la proposta, més pensant en aquests quasi 50% de les persones que tenen dificultats, sobretot, a l'hora de poder tenir una accessibilitat i una facilitat a l'hora de desenvolupar qüestions bàsiques del dia a dia.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Ramon. El Grup Parlamentari Popular ha presentat les esmenes RGE núm. 6051, 6052 i 6053/24 i, per a la seva defensa, té la paraula la Sra. Curto, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CURTO I ALEMANY:

Gràcies, presidenta, bones tardes, diputades i diputats. Una de cada sis persones en el món té una discapacitat, a Espanya el nombre total és de 2,8 milions de persones i suposa el 6,7% de la població. L'accessibilitat és, segons la Llei general de discapacitat, una condició prèvia perquè les persones amb discapacitat puguin viure de forma independent i participar plenament en la societat. La nova legislació d'accessibilitat fomenta la inclusió social de les persones amb discapacitat les quals, en interactuar amb diverses barreres, poden impedir la seva participació plena dins la societat amb igualtat de condicions. La manca d'ascensor en els edificis presenta una sèrie de problemàtiques significatives per a les persones amb discapacitat, aquestes persones amb discapacitat motriu tenen limitada la seva mobilitat i, per tant, també la seva capacitat per participar en activitats quotidianes, com visitar amics, anar al metge, a reunions socials o per anar a fer feina.

Aquesta falta d'accessibilitat pot dur a l'aïllament social d'aquestes persones, que pot afectar negativament el seu benestar emocional i la seva qualitat de vida. La manca d'accessibilitat als edificis representa una important barrera per a la inclusió i participació plena de les persones amb discapacitat dins la societat, i és fonamental abordar aquesta problemàtica i invertir els recursos necessaris per garantir la igualtat d'oportunitats i el respecte als drets humans.

Des del Grup Parlamentari Popular manifestem el nostre suport a aquesta PNL, però hem presentat un seguit d'esmenes que no tenen la intenció de modificar el seu fons, que és totalment compartit per tots nosaltres, però sí ens preocupa un poc la disponibilitat pressupostària, ja no tan sols del Govern, sinó de les diferents administracions per tal de fer efectives aquestes ajudes tal vegada per a enguany, i també la disponibilitat de personal per realitzar les diferents convocatòries en les quals, com tots sabem, l'administració pública no destaca per tenir tràmits senzills.

Repetesc que compartim l'argumentari, compartim la problemàtica existent i, sobretot, som molt conscients que aquests col·lectius necessiten tot el suport de les administracions públiques. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Curto. Torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari VOX té la paraula la Sra. Cañadas, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. Va a ser muy breve. Por supuesto que vamos a votar a favor, porque no puede ser que haya familias con..., aparte de personas con movilidad reducida, pues con

niños pequeños que tampoco pueden hacer uso del ascensor, y que vengamos de la compra, que ya tenemos unas edades, por supuesto, que todos lo necesitamos, pero sobre todo para las personas mayores y discapacitadas. Y entiendo que tienen que ser estas ayudas, siempre y cuando sea posible por parte del Gobierno, pero, bueno, poco a poco yo creo que todas estas cosas que para la sociedad son buenas las podremos conseguir entre todos.

Gracias

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sra. Cañadas. El Grup Parlamentari Mixt no hi és. Per tant, procedeix ara la suspensió de la sessió, per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana al grup proponent si vol una suspensió de la sessió o continuam. Continuam.

Molt bé, idò. Llavors, la Sra. Cano, té el torn de la paraula, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies. Simplement agrair el suport dels diferents grups a la iniciativa i a les esmenes que s'han plantejat amb un esperit totalment constructiu.

Entenem que aquesta iniciativa és impulsar aquestes línies d'ajuts per a aquelles comunitats que no tinguin ascensors o elevadors, per donar resposta a una problemàtica que es troba un 49% de la població de la nostra comunitat.

Entenem que la base legal d'aquesta iniciativa és el mateix Estatut d'Autonomia el qual consagra un mandat de les administracions públiques en remoure els obstacles que impedeixen aquesta accessibilitat universal. Tenim una Llei d'accessibilitat universal del 2017, que va ser capdavantera amb un grau molt ample de suport parlamentari; després, una reglamentació posterior que es va fer en el 2021, per consolidar aquests principis de sostenibilitat social i d'igualtat d'oportunitats. I això s'emmarca en aquest context per fer una passa més amb una proposta que és molt concreta, que és impulsar línies d'ajuts.

I, en aquest sentit, també considerem molt oportunes les esmenes que s'han pogut presentar de MÉS Mallorca, al punt 2, per tal que es desenvolupi la Llei d'accessibilitat universal i que cada institució, en el marc de les seves competències, facin el que li correspongui; el Govern ha de mantenir els criteris generals i ha de garantir, però després els consells tenen l'obligació de la coordinació, de la supervisió; els municipis han de fer els seus plans específics municipals i dintre d'aquests plans municipals és molt important que aquí també es facin les diagnosis de quins edificis públics encara no tenen aquestes condicions, i que això es pugui arreglar el més aviat possible, perquè des del 2017 ja fa anys que tenim una llei que diu de quina manera s'han de remoure tots els obstacles per garantir aquesta accessibilitat universal.

I també acceptariem l'esmena que ens planteja MÉS al punt 3, amb una matisació que és important, que fa referència a les

persones amb dependència, que són les que són competència directa del Govern. Per tant, acceptaríem les dues que ens fa MÉS per Mallorca.

I, en el cas del Partit Popular, acceptaríem les que ens ha plantejat, que fan referència a la disponibilitat pressupostària, perquè és el que diu la Llei del 2017, ho diu així talment, i, bé, idò no tenim cap inconvenient i menys en ares del consens, l'únic és que acceptar la seva proposta al nostre punt número 2, aquesta sí que no la podríem assumir. Acceptaríem la 6051 i 6053 del Partit Popular, i la 6052 no, perquè assumim la de MÉS Mallorca.

En definitiva, la voluntat d'aquesta PNL és remarcar la importància d'aquestes línies d'ajuts per a la instal·lació d'ascensors, hi ha molta gent que està tancada a ca seva sense poder sortir, limitats, sense autonomia, i això té implicacions, com han comentat tots els portaveus, per a la salut física, mental i social, ja que queden aïllades, i aquests mínims s'han de garantir per part de les institucions, per part del Govern, cada institució en funció de les seves competències, perquè hi hagi aquesta igualtat d'oportunitats per a tot el territori i que no hi hagi ajuntaments o no hi hagi ciutadans que tinguin unes oportunitats i hi hagi altres ajuntaments, altres ciutadans amb ajuntaments que no tenen tants de recursos, que no tinguin aquesta possibilitat la qual entenem que s'hauria de poder resoldre per part del Govern.

Així que moltíssimes gràcies pel suport a aquesta iniciativa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Cano. Bé, idò acabat el debat, passam a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 1202/24. Farem punt per punt, així que el punt número 1, amb l'esmena del PP, perdó, per tant, tot junt...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

..., tot? Així, el punt número 1, amb l'esmena del Partit Popular, la RGE núm. 6051, com quedaria el punt 1?

LA SRA. CANO I JUAN:

Doncs "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a impulsar una línia d'ajuts per a la instal·lació d'ascensors i elevadors en edificis o habitatges que no en disposin, per tal de millorar l'accessibilitat universal a la comunitat, en la mesura que es puguin disposar dels recursos econòmics tècnics i humans destinats a aquesta línia d'ajuts", és a dir, l'esmena en la seva literalitat.

Així que el punt número 2, el passariem a votar amb l'esmena 6022 de MÉS, talment; el punt 3, amb l'esmena de MÉS, la 6023, i el punt 4, amb l'esmena del PP, la 6053. És correcte? Perfecte, ara sí.

Passam a votar: un, dos, tres, ja!

Perfecte, 11 vots a favor, unanimitat.

Queda aprovada, amb les esmenes, la Proposició no de llei RGE núm. 1202/24.

I, sense res més..., s'aixeca la sessió.

I un record als companys nostres que són de viatge, que la setmana que ve els volem aquí a tots.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS